

Saku Nikkanen sd

Kirjallinen kysymys liikuntapalveluiden arvonlisäverotuksen tulkinnanvaraisuudesta ja tämän vaikutuksesta hallituksen Suomi liikkeelle -ohjelman tavoitteisiin

Eduskunnan puhemiehelle

Verotuksellisesti liikuntapalvelun ostossa sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa. Asiaan kuitenkin liittyy Verohallinnon tulkintaa siitä, mikä katsotaan liikuntapalveluksi ja mikä taas ei. Liikuntapalveluita tuottaville yrityksille tämä tulkinnanvaraisuus on saattanut tulla verotarkastuksen yhteydessä esiin yllätyksenä. Viime kuukausina Verohallinto on muuttanut tulkintaansa koskien avantouinnin arvonlisäverotusta. Useille alan toimijoille viime aikoina tehdyissä verotarkastuksissa on katsottu, että avantouinti erityisesti silloin, kun se tapahtuu saunomisen yhteydessä, ei ole liikuntaa. Näin palveluihin tulee soveltaa yleistä 25,5 prosentin arvonlisäverokantaa aiemmin käytetyn alennetun 13,5 prosentin sijaan. Tätä tulkintaa on sovellettu useisiin yrityksiin, vaikka alan vakiintunut käytäntö on ollut käyttää alempaa verokantaa ja Verohallinto on aiemmin hyväksynyt tämän linjan.

Yritysten mukaan verokannan nousu merkitsee esimerkiksi yhdestä myydystä uimalipusta noin euron pienempää tuottoa, mikä on pienille liikunta- ja hyvinvointialan toimijoille merkittävä taloudellinen heikennys. Samalla verokohtelu muodostuu epäjohtonmukaiseksi, sillä monet muut kevyen fyysisen aktiivisuuden muodot, kuten uimahallit ja kylpylät, ovat alennetun verokannan piirissä. Lisäksi liikuntapalveluiden alv-verotuksessa on tulkinnanvaraisuutta. Suosittu personal trainer tai suomennettuna henkilökohtainen kunto-ohjaus on usein liikuntapalveluiden alv-kohtelun harmaata aluetta. Jos kyseessä oleva ohjaus on hyvin yksilöllistä valmennusta, kuten suunnitelmien tekoa tai tekniikkaopetusta, ilman, että ohjaaja varsinaisesti tarjoaa mahdollisuuden liikkua kuntosalilaitteessa, verottaja saattaa tulkita sen yleisen 25,5 prosentin verokannan mukaiseksi palveluksi, vaikka varsinainen liikuntakerta personal trainerin ohjauksessa olisi taas alennetun 13,5 prosentin alv-kannan mukaista liikuntaa.

Avantouinti ja avovesiuinti ovat viime vuosina kasvattaneet suosiotaan ja muodostuneet osaksi monien suomalaisten hyvinvointia ja omaehtoista liikkumista. Verohallinnon tulkinnanmuutos nostaa esiin kysymyksen siitä, missä määrin hallinnon uudenlainen verotuksellinen linja vastaa hallituksen Suomi liikkeelle -ohjelman tavoitteita. Ohjelman ytimessä on erityisesti lisätä suomalaisten arkiliikuntaa sekä edistää terveyttä ja hyvinvointia.

Yrityskentän arvioiden mukaan muutos saattaa vähentää liikkumista ja kasvattaa pidemmällä aikavälillä terveydenhuollon kustannuksia. On huomattava, että vastaavilla liikunnan rajatapauksilla on aiemminkin ollut tulkintaongelmia. Verohallinto on joutunut täsmentämään

Kirjallinen kysymys KK 67/2026 vp

ohjeistuksiaan yhteistyössä toimialojen kanssa, kuten esimerkiksi ratsastuskoulujen verokohtelun yhteydessä.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko hallitus arvioida, ovatko nykyiset alv-kantojen verotulkinnat linjassa liikuntapalvelujen yhdenvertaisen kohtelun kanssa, kun huomioidaan, että monien liikuntamuotojen verokohtelussa on tulkinnanvaraa,

onko hallitus valmis ryhtymään toimiin, jotta Verohallinnon ohjeistusta tarkennetaan tai täsmennetään siten, että avantouinti voitaisiin jatkossakin katsoa liikuntapalveluksi silloin, kun toiminnan pääasiallinen tarkoitus on liikunnan harjoittaminen ja terveyden edistäminen, ja

miten hallitus varmistaa, ettei Verohallinnon liikuntapalveluiden tulkinnanvarainen arvonlisäverokohtelu heikennä hallituksen Suomi liikkeelle -ohjelman tavoitteita lisätä arkiliikuntaa, matalan kynnyksen liikkumista ja vahvistaa kansalaisten hyvinvointia?

Helsingissä 6.3.2026

Saku Nikkanen sd